Geschillenkamer

Beslissing ten gronde 308/2026 van 4 november 2026

Dossiernummer : DOS-2023-03770

Betreft : de publicatie van een foto waarop politieagenten te zien zijn in het kader van burgerjournalistiek

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna "AVG";

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit,* hierna "WOG";

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: Dhr. X1 en dhr. X2, kiezen hun woonplaats op het kantoor van mr. Veerle Van de Keere, Kwadestraat 151 B/41 – 8800 Roeselare, vertegenwoordigd door mr. Veerle Van de Keere, hierna "de klager"; en

De verweerder: Y, woonachtig te [...], hierna "de verweerder".

I. Feiten en procedure

1. Het voorwerp van de klacht betreft de publicatie van een foto waarop politieagenten te zien zijn in het kader van burgerjournalistiek.

2. Op 11 september 2023 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen verweerder.

3. Op 15 september 2023 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van artikel 62, § 1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.

4. Op 14 december 2023 worden de betrokken partijen per aangetekende zending in kennis gesteld van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, § 2, alsook van deze in artikel 98 WOG. Tevens worden zij op grond van artikel 99 WOG in kennis gesteld van de termijnen om hun verweermiddelen in te dienen.

5. Op 23 januari 2024 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van antwoord vanwege de verweerder.

6. Op 13 februari 2024 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van repliek van de klager.

7. De Geschillenkamer ontvangt geen conclusie van repliek meer van de verweerder.

II. Motivering

II.1. De geviseerde verwerking van persoonsgegevens en de klacht

8. Beide klagers zijn politie-inspecteurs bij de Luchtvaartpolitie. Tijdens de uitoefening van hun functie werden ze door de verweerder gefotografeerd. Deze foto, samen met commentaar, werd door de verweerder op drie verschillende facebookpagina's verspreid.

9. De klagers stellen dat zij geen toestemming hebben gegeven voor de publicatie van deze foto waarop zij herkenbaar zijn, dat de commentaren bij de foto's ongepast en beledigend zijn, dat zij hierdoor schade hebben geleden en dat er dus duidelijk een schending van het recht van afbeelding werd gepleegd.

II.2. Het materieel toepassingsgebied van de AVG

10. Opdat de AVG van toepassing zou zijn, bepaalt artikel 2 AVG dat het moet gaan om persoonsgegevens die geheel of gedeeltelijk geautomatiseerd worden verwerkt en die in een bestand zijn opgenomen of bedoeld zijn om in een bestand te worden opgenomen. Hierop bestaan enkele uitzonderingen, waaronder de verwerking van deze persoonsgegevens door een natuurlijk persoon bij de uitoefening van een zuiver persoonlijke of huishoudelijke activiteit.

11. De Geschillenkamer stelt vast dat de geviseerde foto een foto van het terrein voor de vertrekhal van de luchthaven betreft waarop 6 personen staan afgebeeld, waaronder twee politieagenten in uniform, *in casu* de klagers.

12. Artikel 4.1 AVG definieert een persoonsgegeven als 'alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon [...]; als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd [...]'. Op 11 december 2014 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna "HvJEU") in de Rynes-zaak reeds geoordeeld dat "*[e]en door een camera vastgelegde afbeelding van een persoon [...] derhalve onder het begrip persoonsgegevens [...] [valt], aangezien de betrokken persoon hierdoor kan worden geïdentificeerd.*"[1] Deze beslissing refereert naar de definitie van een persoonsgegeven conform Richtlijn 94/46/EG betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens. Deze richtlijn werd in 2016 vervangen door de AVG, waarbij de definitie van een persoonsgegeven niet wezenlijk werd gewijzigd. Het feit dat de klagers lid zijn van de luchthavenpolitie en in uniform werden gefotografeerd en dat familie en collega's de klagers hebben herkend, toont aan dat de klagers wel degelijk identificeerbaar waren, ongeacht de grootte van hun afbeelding op de foto of de resolutie van de foto.

13. Deze persoonsgegevens werden verzameld, van commentaar voorzien en opgeladen in drie facebookgroepen, waardoor zij geautomatiseerd worden verwerkt. In de facebookgroepen werd de foto en de commentaar bekeken en verder becommentarieerd. In de commentaren werd gerefereerd naar de politieagenten, zonder hen op enige wijze verder te identificeren.

14. Gezien de publicatie van de foto en de commentaar op facebook, is het doel van de verweerder onmiskenbaar het bekend maken van een situatie en het delen van de persoonsgegevens met een ongekend aantal personen, waardoor de verwerking geen zuiver persoonlijke of huishoudelijke activiteit betreft.

15. De Geschillenkamer oordeelt dat de foto waarop de klagers zijn afgebeeld onder het begrip persoonsgegevens valt en dat deze foto geautomatiseerd wordt verwerkt. De AVG is bijgevolg van toepassing op deze foto.

II.3. De rechtmatigheid van de verwerking van de persoonsgegevens van de klagers

16. Artikel 10 van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna 'EVRM') aangaande de vrijheid van meningsuiting stelt:

[1] HvJEU, arrest van 11 december 2014, Frantisek Rynes t. Urad pro ochranu osobnich udaju, C-212/13, ECLI:EU:C:2014:2428, randnummer 22.

> *1. Een ieder heeft recht op vrijheid van meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid een mening te koesteren en de vrijheid om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen of te verstrekken, zonder inmenging van enig openbaar gezag en ongeacht grenzen. Dit artikel belet Staten niet radio- omroep-, bioscoop- of televisieondernemingen te onderwerpen aan een systeem van vergunningen.*
>
> *2. Daar de uitoefening van deze vrijheden plichten en verantwoordelijkheden met zich brengt, kan zij worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties, die bij de wet zijn voorzien en die in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de nationale veiligheid, territoriale integriteit of openbare veiligheid, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, de bescherming van de goede naam of de rechten van anderen, om de verspreiding van vertrouwelijke mededelingen te voorkomen of om het gezag en de onpartijdigheid van de rechterlijke macht te waarborgen.*

17. Artikel 6 AVG schrijft voor dat alle verwerkingen moeten berusten op een rechtsgrondslag. Dit betekent dat de verwerkingsverantwoordelijke geen persoonsgegevens mag verwerken zonder zich te kunnen beroepen op één van de in artikel 6.1 AVG opgesomde rechtmatigheidscriteria, wat de concretisering is van het rechtmatigheidsbeginsel als bedoeld in artikel 5.1 a) AVG.

II.3.1. Beoordeling van het doel van de verwerking

18. De Geschillenkamer stelt vast dat de verweerder de foto heeft genomen en, begeleid van commentaar, heeft gepost op facebook om het gedrag van de klagers aan de kaak te stellen. De verweerder stelt immers dat hij het "*ongepast [vond] hoe de passagiers bij aankomst op de luchthaven onvriendelijk werden behandeld door de politieagenten […]*"[2] en dat hij "*zijn recht op vrije meningsuiting heeft uitgeoefend omtrent de manier waarop de luchthavenbezoekers werden onthaald over de gewijzigde verkeerssituatie.*"[3]

19. Artikel 85 AVG handelt specifiek over de verhouding tussen de verwerking van persoonsgegevens en de vrijheid van meningsuiting en informatie en stelt dat de nationale wetgever de bescherming van de persoonsgegevens in overeenstemming moet brengen met het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie. De Belgische wetgever heeft deze verhouding geregeld in artikel 24 van de Wet Gegevensbescherming (hierna 'WGB')[4], waarbij de eerste paragraaf de verwerking van persoonsgegevens voor journalistieke

[2] Stuk 11, reactie en verzoek kopie dossier van 22 december 2023, paragraaf 2.

[3] Stuk 15, conclusie van antwoord van 22 januari 2024, p. 2.

[4] Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, gepubliceerd op 5 september 2018.

doeleinden bepaalt als 'de voorbereiding, het verzamelen, opstellen, voortbrengen, verspreiden of archiveren ten behoeve van het informeren van het publiek, met behulp van elke media en waarbij de verwerkingsverantwoordelijke zich de naleving van journalistieke deontologische regels tot taak stelt.'

20. Overweging 153 AVG stelt in de laatste zin: '*Gelet op het belang van het recht van vrijheid van meningsuiting in elke democratische samenleving, dienen begrippen die betrekking hebben op die vrijheid, zoals journalistiek, ruim te worden uitgelegd*.'. Ook het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna 'HvJEU') bevestigt dat het begrip journalistiek ruim moet worden uitgelegd in de Buivids-zaak.[5] Het HvJEU stelt in deze zaak aangaande de interpretatie van artikel 9 van de richtlijn 95/46, die werd overgenomen in artikel 85 van de AVG:

> *"52. Uit de voorbereidende werkzaamheden van richtlijn 95/46 volgt zodoende dat de in artikel 9 van deze richtlijn bedoelde ontheffingen en uitzonderingen niet alleen gelden voor mediaondernemingen maar voor alle personen die journalistieke activiteiten ontplooien […].*
>
> *53. Blijkens de rechtspraak van het Hof zijn 'journalistieke activiteiten' activiteiten die de bekendmaking aan het publiek van informatie, meningen of ideeën tot doel hebben, ongeacht het overdrachtsmedium […]."*[6]

Het HvJEU besluit dat er, om van journalistieke doeleinden te kunnen spreken, moet gekeken worden naar de feitelijke omstandigheden om te bepalen "*dat het doel van de opname en de publicatie uitsluitend erin bestond informatie, meningen of ideeën aan het publiek bekend te maken"*[7].

21. Concreet betreft het in deze zaak een foto van de zone voor de vertrekhal van de luchthaven, waarop de klagers, net als vier bezoekers, te zien zijn. De verweerder verwijst in zijn commentaren bij de foto naar de nieuwe parkeersituatie in deze zone en naar het feit dat de klagers als politieagenten geen rekening hielden met de recent veranderde situatie in hun beoordeling en in het uitschrijven van boetes. Hij verzocht om meer begrip en minder arrogantie van de politieagenten, die hij omschreef als "*niet echt vrolijk, noch vriendelijk"*[8]. De verweerder heeft deze foto met commentaar gepost op drie gesloten facebookkanalen die alle drie rechtstreeks te maken hebben met de situatie op de luchthaven, met name het

---

[5] HvJEU, arrest van 14 februari 2019, Sergejs Buivids t. Datu valsts inspekcija, C-345/17, randnummer 51: "Het Hof heeft al eerder geoordeeld dat het, teneinde rekening te houden met het belang dat aan de vrijheid van meningsuiting in elke democratische samenleving toekomt, noodzakelijk is de daarmee samenhangende begrippen, waaronder het begrip journalistiek, ruim uit te leggen."

[6] Ibid, randnummers 52 en 53.

[7] Ibid, randnummer 69.

[8] Bijlage 2 bij stuk 2, klachtenformulier van 11 september 2023, p. 4 e.v.

kanaal ‘fans luchthaven X’, ‘Vlamingen in Y’ en ‘Nederlandstaligen aan de Costa Z’. De luchthaven verzorgt immers vluchten naar Spanje, waar Y en Costa Z zijn gelegen.

22. Gezien het begrip journalistiek ruim moet worden geïnterpreteerd, het onderwerp van de foto duidelijk de situatie voor de vertrekhal betrof, het een nieuwe situatie betrof die nog niet algemeen bekend bleek te zijn, de klagers werden gefotografeerd tijdens de uitoefening van hun publieke functie zonder enig compromitterend element op de foto, de commentaren een duidelijke mening van de verweerder betrof aangaande het gedrag van de klagers als politieagenten, zonder echter de klagers te beledigen of te compromitteren en deze foto en commentaren slechts beperkt werden verspreid binnen facebookgroepen die belang hebben bij het onderwerp van de foto en het gedrag/functioneren van de klagers, **oordeelt de Geschillenkamer dat het nemen en publiceren van de foto en de commentaren uitsluitend een journalistiek doel hadden**. Deze beoordeling ligt in lijn met de beoordeling van het HvJEU in de Buivids-zaak: “[…] *in geval van feitelijke omstandigheden zoals in het hoofdgeding – waarin een video-opname is gemaakt van politieagenten die op een politiebureau aanwezig zijn terwijl daar een verklaring wordt afgelegd en de opgenomen beelden zijn gepubliceerd op een website waarop gebruikers video’s kunnen plaatsen, bekijken en delen – sprake kan zijn van verwerking van persoonsgegevens voor uitsluitend journalistieke doeleinden in de zin van deze bepaling voor zover uit de video valt af te leiden dat het doel van de opname en de publicatie uitsluitend erin bestond informatie, meningen of ideeën aan het publiek bekend te maken […]”*[9].

23. De klagers wijzen op het feit dat zij, enige tijd voor het nemen van de foto, een familielid van de verweerder hadden aangesproken over het verbod op parkeren en een proces-verbaal aangaande de overtreding hadden opgesteld. De klagers hadden twee maanden later een tweede proces-verbaal opgesteld met de verweerder als verdachte en zichzelf als slachtoffers. Zij vermelden in dit proces-verbaal dat de verweerder “*duidelijk misnoegd [is] omdat er een proces-verbaal werd opgesteld lastens een familielid van hem”*[10] en dat “*zijn doel is om het imago aan te tasten van beide opstellers en het imago van de Geïntegreerde Politie in het algemeen.”*[11] De verweerder werd aangaande dit tweede proces-verbaal niet verhoord; er stond immers vermeld: “*blijft te verhoren door de Lokale Politie van zijn woonplaats.”*[12]

24. De klagers wijzen op het feit dat een proces-verbaal geacht wordt waarachtig te zijn tot het tegendeel is bewezen. In dit proces-verbaal werd geen enkel element opgenomen dat zou aantonen dat de verweerder een andere bedoeling had met zijn publicatie en commentaren

[9] HvJEU, arrest van 14 februari 2019, Sergejs Buivids t. Datu valsts inspekcija, C-345/17, punt 2 van het dispositief op p. 12-13.

[10] Stuk 6, Proces-verbaal van 6 november 2023, p. 2.

[11] Ibid.

[12] Ibid.

dan het informeren over de gewijzigde situatie en het delen van zijn, eerder negatieve, mening aangaande het gedrag van de klagers als politieagenten in de drie facebookgroepen. De Geschillenkamer wijst hieromtrent op de Von Hannover-zaak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (hierna 'EHRM'), waarin het EHRM erop wijst dat negatieve meningen het journalistieke doel niet in de weg staan: "*De vrijheid van meningsuiting vormt een van de essentiële pijlers van een democratische samenleving. Behoudens artikel 10, lid 2 is deze vrijheid niet alleen van toepassing op 'informatie' of 'ideeën' die gunstig worden ontvangen of als onschadelijk of als een kwestie van onverschilligheid worden beschouwd, maar ook op die welke aanstoot geven, schokken of verontrusten. Dat zijn de eisen van het pluralisme, de tolerantie en de ruimdenkendheid zonder welke er geen 'democratische samenleving' bestaat*. (vrije vertaling door de Geschillenkamer)"[13]

II.3.2. Beoordeling van de rechtsgrond van de verwerking van persoonsgegevens om journalistieke doeleinden

25. De wetgever heeft in haar memorie van toelichting bij artikel 24 WGB gewezen op twee mogelijke wettelijke grondslagen voor journalistieke doeleinden: "*Er bestaan twee wettelijke grondslagen binnen de Verordening voor verwerkingen voor journalistieke doeleinden […]: artikel 6.1.a) van de Verordening (toestemming van de betrokkene […]) en artikel 6.1.f) van de Verordening (afweging van belangen).*[14]

26. De klagers stellen dat zij geen toestemming hebben gegeven voor het nemen van de foto en de publicatie ervan en verwijzen hiervoor naar het recht op afbeelding. Artikel XI.174 WER bepaalt immers: '[d]e auteur of de eigenaar van een portret dan wel enige andere persoon die een portret bezit of voorhanden heeft, heeft niet het recht het te reproduceren of aan het publiek mede te delen zonder toestemming van de geportretteerde […].' De Geschillenkamer stelt echter vast dat de verweerder zich niet op de toestemming van artikel 6.1.a AVG beroept, maar wel op zijn gerechtvaardigd belang van artikel 6.1.f AVG.[15]

27. De memorie van toelichting bij artikel 24 WGB stelt over dit gerechtvaardigd belang: "*De behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke is hier het recht [op] de vrije meningsuiting neergelegd in artikel 10 van het Europees Verdrag inzake de Rechten van de Mens, erkend door artikel 85 van de Verordening, verzekerd door artikel 19 en 25 van de Grondwet. Deze rechtsgrondslag staat de*

[13] EHRM, Judgement of Von Hannover v. Germany of 24 September 2004, randnummer 58: "*freedom of expression constitutes one of the essential foundations of a democratic society. Subject to paragraph 2 of Article 10, it is applicable not only to "information" or "ideas" that are favourably received or regarded as inoffensive or as a matter of indifference, but also to those that offend, shock or disturb. Such are the demands of that pluralism, tolerance and broadmindedness without which there is no "democratic society"."*

[14] Wetsontwerp betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, Kamer van Volksvertegenwoordigers, 2017-2018, 11 juni 2018, nr. 54-3126/001, p. 52.

[15] Stuk 15, conclusie van antwoord van 22 januari 2024, p. 3.

verwerkingsverantwoordelijke voor journalistieke [...] doeleinden toe om de gegevens van de betrokken persoon te verwerken los van zijn toestemming."[16]

28. Overeenkomstig de rechtspraak van het HvJEU[17] dient een verwerkingsverantwoordelijke die zich beroept op het gerechtvaardigd belang aan te tonen dat:

    I. De belangen die zij met de verwerking nastreeft, als gerechtvaardigd kunnen worden erkend (de "doeltoets");
    II. De beoogde verwerking noodzakelijk is voor de verwezenlijking van die belangen (de "noodzakelijkheidstoets");
    III. De afweging van die belangen ten opzichte van de belangen, fundamentele vrijheden en grondrechten van de klager doorweegt in het voordeel van de verweerder of van een derde (de "afwegingstoets").

De doeltoets

29. De Geschillenkamer herhaalt dat het doel van de verwerking door de verweerder bestond uit het bekend maken aan het publiek van informatie, zijn meningen en zijn ideeën aangaande de nieuwe verkeerssituatie op de luchthaven en de manier waarop de klagers als politieagenten deze nieuwe verkeersregeling afdwongen. Deze verwerking kadert volledig in de vrijheid van meningsuiting van de verweerder en werd hierboven reeds geoordeeld als een verwerking met een uitsluitend journalistiek doeleinde[18]. De Geschillenkamer oordeelt bijgevolg dat de verweerder een legitiem belang heeft bij de verwerking van de foto en de commentaren bij de foto van de klagers.

De noodzakelijkheidstoets

30. De vraag stelt zich of het publiceren van de foto en de commentaren ten eerste geschikt is, ten tweede toereikend is en ten derde noodzakelijk is voor het beoogde doel. Het lijdt geen twijfel dat een publicatie van een foto en commentaar op sociale media een geschikt en toereikend middel is voor een natuurlijk persoon om zijn mening en ideeën te delen met anderen. Daarenboven heeft hij deze foto en commentaren gepubliceerd op drie facebookgroepen die rechtstreeks belang hebben bij het vernemen van de informatie aangaande de nieuwe verkeerssituatie en van het gedrag van de politieagenten bij die nieuwe situatie. Aangezien het gesloten facebookgroepen betreft, is het publiek ook eerder afgelijnd en beperkt. Ook het EHRM heeft in de Von Hannover-zaak reeds de meerwaarde van foto's en artikels om een debat op gang te brengen benadrukt: "*In de zaken waarin het*

[16] Wetsontwerp betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, Kamer van Volksvertegenwoordigers, 2017-2018, 11 juni 2018, nr. 54-3126/001, p. 52.

[17] HvJEU Arrest van 4 mei 2017, Rīgas Satiksme, C-13/16 ECLI:EU:C:2017:336, para. 28, en HvJEU Arrest van 7 december 2023, Gevoegde zaken C-26/22 en C-64/22, Schufa, ECLI:EU:C:2023:958, para. 74.

[18] Zie hiervoor randnummer 22 van deze beslissing.

Hof een afweging moest maken tussen de bescherming van het privéleven en de vrijheid van meningsuiting, heeft het altijd de nadruk gelegd op de bijdrage die foto's of artikelen in de pers leveren aan een debat van algemeen belang. (vrije vertaling door de Geschillenkamer)"[19]

31. Aangaande de noodzaak heeft het EHRM ook geoordeeld in de News Verlags-zaak dat het aan de journalist is om de techniek van informatiedeling te kiezen: "*Het Hof herinnert eraan dat het niet aan het Hof, noch overigens aan de nationale rechtbanken, is om hun eigen opvattingen in de plaats te stellen van die van de pers wat betreft de vraag welke verslaggevingstechniek journalisten moeten hanteren. Artikel 10 beschermt niet alleen de inhoud van ideeën en informatie, maar ook de vorm waarin deze worden overgebracht.* (vrije vertaling door de Geschillenkamer)"[20] Hieruit volgt dat het niet aan de Geschillenkamer is om zich over de noodzaak van de gegevensverwerking uit te spreken. In zoverre de 'journalist' de noodzaak zag van het publiceren van een foto van de situatie voor de vertrekhal van de luchthaven waarop de politieagenten werden afgebeeld teneinde zijn mening over het gedrag van deze politieagenten kracht bij te zetten, stelt het EHRM dat de Geschillenkamer hierover geen negatief oordeel kan vellen, aangezien ook het medium van het delen van de mening beschermd is door het recht op vrijheid van meningsuiting.

<u>De afwegingstoets</u>

32. De afwegingstoets in deze zaak betreft een afweging tussen twee grondrechten, enerzijds het recht op respect voor het privéleven van de klagers en anderzijds het recht op vrije meningsuiting van de verweerder. Het EHRM heeft in de Toth and Crisan-zaak de relevante criteria aangereikt om deze afweging te maken:

> "*51. Relevante criteria voor het afwegen van het recht op eerbiediging van het privéleven tegen het recht op vrijheid van meningsuiting zijn onder meer de bijdrage aan een debat van algemeen belang; de mate van bekendheid van de betrokken persoon; het eerdere gedrag van de betrokken persoon; de omstandigheden waarin een foto is genomen; en de inhoud, vorm en gevolgen van de publicatie [...].*
>
> *52. In gevallen zoals de onderhavige zaak, waarin de informatie op het internet werd verspreid en aanleiding gaf tot opmerkingen van derden, kunnen bepaalde andere criteria van belang zijn voor de uitkomst van de afweging en moeten deze derhalve mogelijk in aanmerking worden genomen. Daartoe behoren de status van de*

[19] EHRM, Judgement of Von Hannover v. Germany of 24 September 2004, randnummer 60: "In the cases in which the Court has had to balance the protection of private life against freedom of expression, it has always stressed the contribution made by photos or articles in the press to a debate of general interest [...]".

[20] EHRM, judgement of News Verlags GmbH & Co.KG v. Austria of 11 january 2000, randnummer 39: "The Court recalls that it is not for the Court, or for the national courts for that matter, to substitute their own views for those of the press as to what technique of reporting should be adopted by journalists. Article 10 protects not only the substance of ideas and information but also the form in which they are conveyed".

vermeende dader, zijn of haar specifieke aansprakelijkheid voor de opmerkingen van derden, de maatregelen die hij of zij met betrekking tot die opmerkingen heeft genomen en de mogelijkheid om in plaats daarvan de auteurs van die opmerkingen aansprakelijk te stellen. […] (vrije vertaling door de Geschillenkamer)"[21]

33. Gezien de nauwe band tussen het respect op het privéleven en de bescherming van persoonsgegevens, wat een onderdeel van het respect voor het privéleven betreft, en gezien de Toth and Crisan-zaak het publiceren van een foto van politieagenten op facebook met bijhorende commentaar betreft, zal de Geschillenkamer in de huidige zaak dezelfde beoordelingscriteria gebruiken om het recht op bescherming van de persoonsgegevens van de klagers af te wegen tegen het recht op vrije meningsuiting van de verweerder.

34. Inzake de bijdrage aan een debat van algemeen belang: de klagers zijn politieagenten die op het moment van de foto in uniform hun functie aan het uitvoeren waren, met name het afdwingen van het verkeersreglement teneinde de veiligheid van de luchthaven te garanderen. Hiertoe hebben politieagenten van de staat bepaalde machtsmiddelen gekregen, zoals de toestemming een wapen te dragen en te gebruiken en het noteren van hun vaststellingen in een proces-verbaal. Uit het proces-verbaal dat de klagers zelf hebben opgesteld en bijgevoegd in de stukken, blijkt dat de klagers verschillende voertuigen hadden geverbaliseerd op basis van overtredingen op de wegcode aan de vertrekhal van de luchthaven. Daarenboven stelt de Geschillenkamer vast dat de foto en de commentaren enkel werden gedeeld in drie gesloten facebookgroepen waarvan de leden ogenschijnlijk een zeker belang hadden bij de veranderde verkeerssituatie en bij het gedrag en het correct functioneren van de politieagenten op de luchthaven.[22] De foto en de mening van de verweerder droegen bij aan het bekend maken van de nieuwe verkeerssituatie aan de vertrekhal van de luchthaven en klaagden het functioneren van de politieagenten in verband met deze nieuwe verkeerssituatie aan. De Geschillenkamer oordeelt dat de foto en de mening van de verweerder bijdroegen aan het debat van algemeen belang en zeker aan het specifieke belang van de leden van de drie facebookgroepen waarin deze werden verspreid.

35. Inzake de mate van bekendheid van de betrokken persoon: als politieagenten in uniform tijdens de uitoefening van hun ambt, kunnen de politieagenten als publieke figuren worden beschouwd en is het onvermijdelijk dat zij de aandacht trekken. Een zekere mate van tolerantie aangaande deze publieke aandacht en eventuele kritiek is dus nodig.

---

[21] EHRM, judgment of Toth and Crisan v. Romania of 25 february 2025, randnummers 51 en 52: "51. Relevant criteria for balancing the right to respect for private life against the right to freedom of expression include the contribution to a debate of public interest; the degree of notoriety of the person affected; the prior conduct of the person concerned; the circumstances in which a photograph was taken; and the content, form and consequences of the publication […]. 52. In cases such as the instant case where the information was disseminated on the internet and generated third-party comments, certain other criteria may be relevant for the outcome of the balancing exercise and may therefore need to be taken into account. They include the status of the alleged perpetrator, his or her specific liability for the third parties' comments, the steps taken by him or her in relation to those comments and the possibility of holding the authors of those comments liable instead […]."

[22] Zie hiervoor randnummer 21 van deze beslissing.

36. Inzake het eerdere gedrag van de betrokken persoon: het is duidelijk dat politieagenten beschermd moeten worden tegen beledigende of vernederende aanvallen of onterechte beschuldigingen om hun taken naar behoren te kunnen uitvoeren. Het EHRM in de Toth and Crisan-zaak zegt hierover echter: "*Niettemin gelden voor publiek ambtenaren die in hun officiële hoedanigheid handelen ruimere grenzen voor aanvaardbare kritiek dan voor gewone burgers [...]. Een zekere mate van overdrijving kan binnen die grenzen vallen [...], met name wanneer het gaat om een reactie op wat wordt gezien als onrechtvaardig of onwettig gedrag van publieke ambtenaren* (vrije vertaling door de Geschillenkamer)"[23] Het is duidelijk uit de commentaren van de verweerder dat hij het strenge optreden van de klagers als onrechtvaardig aanvoelde gezien het een nieuwe verkeerssituatie betrof en gezien hij ook zelf het slachtoffer was van deze strenge aanpak.

37. Inzake de omstandigheden waarin de foto is genomen: het is duidelijk uit het dossier dat de klagers geen toestemming hadden gegeven om de foto te nemen of om deze op facebook te posten. De Geschillenkamer stelt echter vast dat het een foto van een voor het publiek toegankelijke plaats betreft, met name de omgeving voor de vertrekhal van de luchthaven Op de foto staan de klagers, net als vier andere personen, afgebeeld. Noch de klagers, noch enige andere persoon worden geviseerd op de foto, al is het op basis van de commentaren duidelijk dat het onderwerp de politieagenten betreft. De klagers blijken op een zekere afstand te staan van de fotograaf, waardoor zij wel herkenbaar zijn als politieagent, maar moeilijke individueel herkenbaar zijn. De klagers stellen hierover dat ze aangesproken werden "*door familie en collega's*"[24] of berichten ontvangen "*van collega's en hun omgeving*"[25], wat erop wijst dat zij niet geïdentificeerd werden door de toevallige voorbijganger of het grote publiek. Verder stellen de klagers zelf dat ze niet werden geviseerd als privaat individu: "*De beide inspecteurs zijn geviseerd in hun loutere hoedanigheid van personeelslid (politieambt)*."[26] Gezien de foto op facebook is gepubliceerd, is de resolutie van het beeld eerder laag, waardoor het vergroten van de foto niet zal leiden tot een grotere herkenbaarheid van de personen op de foto. Er zijn geen elementen terug te vinden in de stukken die erop wijzen dat de foto clandestien of met behulp van illegale middelen zou zijn genomen of dat er gebruik werd gemaakt van eender welke kwetsbare situatie om de foto te nemen.

38. Inzake de inhoud, de vorm en de gevolgen van de publicatie: de Geschillenkamer stelt vast dat de klagers neutraal staan afgebeeld tijdens de uitoefening van hun functie. In de

---

[23] EHRM, judgment of Toth and Crisan v. Romania of 25 february 2025, randnummer 65: "Nonetheless, public servants acting in an official capacity are subject to wider limits of acceptable criticism than ordinary citizens (see Mamère v. France, no. 12697/03, § 27, ECHR 2006-XIII). A certain degree of immoderation may fall within those limits (see Chkhartishvili v. Georgia, no. 31349/20, § 56, 11 May 2023), particularly where it involves a reaction to what is perceived as unjustified or unlawful conduct on the part of public servants."

[24] Stuk 17, klager – conclusie van antwoord van 13 februari 2024, p. 6.

[25] Stuk 17, klager – conclusie van antwoord van 13 februari 2024, p. 6.

[26] Bijlage 2 bij stuk 2, klachtenformulier van 11 september 2023, p. 3.

commentaren van de verweerder is sprake van kritiek en negatieve commentaar over de werkwijze van de klagers als politieagent, maar deze klagers worden op geen enkel moment verder geïdentificeerd dan het feit dat ze politieagent zijn. De Geschillenkamer stelt ook vast dat er sprake is van de beschrijving van de klagers als arrogant, niet vrolijk en niet vriendelijk. De Geschillenkamer oordeelt dat deze commentaren niet verder gaan dan wat een publiek figuur moet kunnen tolereren[27] en dus kan verwachten. Noch het nemen van de foto, noch de commentaren hebben geleid tot een situatie waardoor de klagers hun taken niet meer konden uitoefenen voor de vertrekhal van de luchthaven.

39. Inzake de status van de verweerder: de verweerder is een natuurlijke persoon die zelf regelmatig in Spanje verblijft en op het moment van de foto zijn familie kwam afzetten op de luchthaven. Hij is lid van de drie facebookgroepen waarop hij de foto en commentaren heeft gepubliceerd. Geen enkel element in het dossier wijst erop dat hij andere intenties had dan zijn mening uiten over een situatie die hij onrechtvaardig vond en het gedrag van de politieagenten aan te kaarten bij een groep die daar belang bij heeft.

40. Inzake de specifieke aansprakelijkheid van de verweerder voor de opmerkingen van derden: geen informatie in dit dossier.

41. Inzake de maatregelen die de verweerder heeft genomen met betrekking tot de opmerkingen: er zijn geen elementen in het dossier die erop wijzen dat de verweerder enige maatregel heeft genomen met betrekking tot de opmerkingen van derden. Wel heeft de verweerder de publicaties van facebook verwijderd vanaf het ogenblik dat hij door de Geschillenkamer op de hoogte werd gebracht van de klacht. Hij leek tot dan niet op de hoogte van de klacht, noch van de bezwaren van de klagers of het proces-verbaal dat de klagers hadden opgesteld naar aanleiding van de publicatie.

42. Inzake de mogelijkheid om de auteurs van de opmerkingen aansprakelijk te stellen: geen informatie in dit dossier.

43. Op basis van de afweging hierboven oordeelt de Geschillenkamer dat de verweerder een gerechtvaardigd belang had om de foto en de commentaren te delen in de drie gesloten facebookgroepen en dat het recht op bescherming van de persoonsgegevens van de klagers niet primeerde op dit gerechtvaardigd belang van de verweerder. Derhalve oordeelt de Geschillenkamer dat de verweerder wel degelijk een rechtsgrond kon inroepen om de foto en zijn commentaren te delen in de drie gesloten facebookgroepen en dus geen inbreuk heeft gepleegd tegen artikel 5.1. a) AVG *juncto* 6.1 AVG.

[27] Zie hiervoor ook randnummer 36 van deze beslissing.

III. Publicatie van de beslissing

44. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om op grond van artikel 100, § 1, 2° WOG, de buitenvervolgingstelling van de verweerder voor een inbreuk op artikel 5.1. a) AVG *juncto* artikel 6.1 AVG te bevelen gezien de verweerder zich kon beroepen op zijn gerechtvaardigd belang om de persoonsgegevens van de klagers te verwerken door middel van het nemen van de bewuste foto en het publiceren van deze foto op de drie facebookgroepen met de bewuste commentaren.

Op grond van artikel 108, § 1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034*ter* van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten[28]. Het verzoekschrift op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034*quinquies* van het Ger.W.[29], dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32*ter* van het Ger.W.).

(Get). Dirk Van Der Kelen

Directeur van de Geschillenkamer

---

[28] Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:
1° de dag, de maand en het jaar;
2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

[29] Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.